

Св. Імша з нагоды юбіляеў святарскіх пасвячэнняў адбылася ў гродзенскай катэдры 31 мая. А. Станіслаў Садоўскі, кс. Аляксандр Шэмет, кс. Рышард Якубец, кс. Генрык Яблоньскі, кс. Тадэвуш Крыштопik, а. Раман Цесляк і кс. Мар'ян Хаменя дзякавалі Богу за дар 25-годдзя святарства. А. Леон Вітэк дзякаваў Богу за 50 гадоў святарскага служэння. Літургію ўзначаліў кс. біскуп Аляксандр Кашкевіч.

На пачатку св. Імшы **ксёндз біскуп Аляксандр**, які адзначаў 36-ю гадавіну святарскіх пасвячэнняў, нагадаў, што ў гэты дзень Касцёл абыходзіць успамін Наведвання Найсвяцейшай Панны Марыі, апошні дзень месяца мая, калі ў касцёлах, капліцах і каля прыдарожных крыжоў адбываюцца набажэнствы да Марыі, якую называюць Каралевай Апосталаў і Маці святароў.

– Марыя кіруе намі, і праз Яе заступніцтва мы хочам дзякаваць Пану Богу за дар паклікання, за дар святарства, як і прасіць прабажэння за нашыя хібы. З вялікай надзеяй заахвочваю вас, браты і сёстры, памятаць у сваіх малітвах святароў, каб мы вытрывалі ў сваім служэнні да канца жыцця , – дадаў ксёндз біскуп.

Казанне прамовіў **кс. Юзаф Трубовіч**. У гаміліі казнадзей згадаў часы атэізму, калі вынішчалася духоўнасць і храмы. Аднак, казаў кс. Юзаф, трэба дзякаваць Богу за ўсіх святароў і за ўсе літургіі, якія цэлебраваліся ў тыя цяжкія часы. Пачатак святарства сённяшніх юбіляраў прыпаў аkurat на той час. Тыя, хто хацеў пайсці шляхам святара, ехалі паступаць у Рыжскую духоўную семінарыю. Латвія прыязна прымала юнакоў розных нацыянальнасцей. Значная колькасць тагачасных святароў, якія служылі ў Беларусі, выйшла з той духоўнай установы.

Напрыканцы літургіі клерыкі Гродзенскай ВДС павіншавалі святароў-юбіляраў і падзякавалі за іх служэнне. Ад імя святароў, якія адзначалі свой юбілей, выказаўся **кс. Аляксандр Шэмет**

:

– Ці лёгка было калісьці пакінуць бацькоўскі дом і абраць тую дарогу, якую вызначыў Пан Езус? Што значыць 25, або нават і 50 гадоў у школе Хрыстовага Евангелля? Езус паклікаў, Езус вызначыў, бо Ён выбірае кожнага .

Святар адораны такой годнасцю, працягваў кс. Аляксандр, што праз яго рукі Хрыстос робіцца падобным да чалавека. У гэты момант святар ад імя ўсіх юбіляраў падзякаваў кс.

біскупу Аляксандру за апеку, “які ўвесь час прытуляе нас як айцец на нашай святарскай дарозе”.

Пасля св. Імшы юбіляраў сустракалі родныя і сябры з віншавальнымі словамі, кветкамі і падарункамі.